

**Prezidents
Henrijs B. Airings**

Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Tikt aicinātam no Dieva un cilvēku atbalstītam

Mēs kā Baznīcas locekļi bieži tiekam aicināti atbalstīt cilvēkus kalpošanai aicinājumos. Pirms dažiem gadiem kāds 18 gadus vecs students parādīja man, ko nozīmē atbalstīt Tā Kunga kalpus. Es vēl joprojām esmu svētīts ar viņa pazemīgo piemēru.

Viņš tikko bija sācis mācīties koledža. Viņš bija kristījies mazāk kā pirms gada, pirms pameta mājas, lai uzsāktu studijas lielā universitātē. Tajā universitātē es kalpoju kā bīskaps.

Kad sākās mācību gads, bīskapa birojā es noturēju īsu sarunu ar viņu. Es maz atceros no tās pirmās sarunas, izņemot to, ka viņš runāja par saviem izaicinājumiem jaunajā vietā, bet es nekad neaizmirsīšu mūsu otro sarunu.

Viņš gribēja satikt mani birojā. Es biju pārsteigts, kad viņš teica: „Vai mēs varētu lūgt kopā, un vai es varētu teikt lūgšanu?” Es jau grasījos teikt, ka es jau lūdzu un sagaidīju, ka viņš arī jau ir lūdzis. Taču tā vietā es piekritu.

Viņš sāka savu lūgšanu ar liecību, ka viņš zina, ka bīskaps ir aicināts no Dieva. Viņš lūdza Dievam, lai Tas pasaka man, kā viņam vajadzētu rīkoties attiecībā uz kādu ļoti svarīgu garīgu jautājumu. Jaunais cilvēks Dievam pateica, ka viņš ir pārliecināts, ka bīskaps jau zina viņa vajadzības un viņam tiks dots padoms, kas viņam ir jādzird.

Kad viņš runāja, savā prātā es redzēju tās briesmas, ar kurām viņam nāksies saskarties. Padoms bija vienkāršs,

taču tika dots pavisam skaidri: vienmēr lūdz Dievu, ievēro baušļus un nebaudies.

Šis jauneklis, kurš Baznīcā bija tikai gadu, ar savu piemēru mācīja, ko Dievs var paveikt ar vadītāju, kad viņu atbalsta to cilvēku ticība un lūgšana, kurus viņš ir aicināts vadīt. Šis jaunais cilvēks demonstrēja man vispārējās vienprātības likuma spēku Baznīcā (skat. M&D 26:2). Lai arī Tas Kungs aicina Savus kalpus caur atklāsmi, viņi var darboties tikai pēc tam, kad tos ir atbalstījuši tie, kuriem viņi ir aicināti kalpot.

Kad mēs kādu atbalstām aicinājumā, mēs dodam svinīgus solījumus. Mēs apsolām lūgt par Tā Kunga kalpiem, lai Viņš vada un stiprina tos (skat. M&D 93:51). Mēs apsolām, ka meklēsim iedvesmu no Dieva, un sagaidām, ka to jutīsim vadītāju padomos un tad, kad tie darbojas savā aicinājumā (skat. M&D 1:38).

Šis solījums bieži būs jāatjauno savā sirdī. Jūsu Svētdienas skolas skolotājs centīsies jums mācīt ar Garu, bet tieši tāpat, kā jūs varat kļūdīties, arī jūsu skolotājs var kļūdīties klases priekšā. Jūs tomēr varat nolemt klausīties un gaidīt brīžus, kad jūs varēsiet just kā nāk iedvesma. Pienāks laiks, kad jūs ievērosiet mazāk kļūdu un daudz biežāk ievērosiet pierādījumus tam, ka Dievs atbalsta skolotāju.

Kad mēs paceļam roku, lai atbalstītu kādu, mēs apņemamies strādāt jebkura Tā Kunga mērķa labā, kuru šis cilvēks ir aicināts piepildīt. Kad mūsu bērni bija mazi,

mana sieva tika aicināta mācīt mazus bērnus mūsu bīskapijā. Es ne tikai pacēlu roku, lai atbalstītu viņu, bet es arī lūdzu par viņu, un tad lūdzu atļauju palīdzēt viņai. Tas, ko es iemācījos par pateicību par darbu, ko veic sievietes, un par Tā Kunga mīlestību pret bērniem, vēl joprojām svētī manu ģimeni un dzīvi.

Nesen es runāju ar to jaunekli, kurš atbalstīja savu bīskapu pirms vairākiem gadiem. Es uzzināju, ka Tas Kungs un cilvēki ir atbalstījuši viņu misionāra aicinājumā, staba prezidenta aicinājumā un tēva aicinājumā. Mūsu sarunas beigās viņš teica: „Es vēl joprojām katru dienu lūdzu Dievu par jums.”

Mēs varam apņemties lūgt katru dienu par kādu, ko ir aicinājis Dievs mums kalpot. Mēs varam pateikties kādam, kas ir svētījis mūs ar savu kalpošanu. Mēs varam nolemt atsaukties, kad kāds, kuru mēs esam atbalstījuši, meklē brīvprātīgos.¹

Tie, kas atbalsta Tā Kunga kalpus Viņa valstībā, tiks atbalstīti ar Viņa nepārspējamo spēku. Šī svētība ir vajadzīgā mums visiem.

ATSAUCE

1. Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Džozefs F. Smits* (1998), 211.–212. lpp.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Pēc tam, kad esat dalījušies ar šo vēstījumu, apsveriet iespēju nolasīt šādu citātu: „Tas Kungs padarīs tevi par instrumentu Savās rokās, ja tu būsi pazemīgs, uzticīgs un uzcītīgs. . . . Tu saņemsi papildus spēku, kad draudze tevi atbalstīs un kad tu tiks iesvētīts aicinājumā” (skat. *Teaching, No Greater Call* [1999], 20). Palūdziet ģimeni sapulcēties ap kādu smagu priekšmetu un palūdziet vienam cilvēkam pamēģināt pacelt šo priekšmetu. Ik pa brīdīm palūdziet vēl kādam pievienoties smagā

priekšmeta celšanā, tādējādi aicinot citus ģimenes locekļus palīdzēt celt smago priekšmetu. Apspriediet to, kas notiek, kad visi palīdz. Apsveriet iespēju uzsvērt prezidenta Airinga padomu par praktiskiem veidiem, kā mēs varam atbalstīt citus cilvēkus viņu aicinājumos.

JAUNIEŠI

Paldies manam Svētdienas skolas skolotājam

Vārds neizpausts

Mana Svētdienas skolas klase ne vienmēr ir godbijīga. Man patīk katru nedēļu klausīties stundā, bet dažreiz izskatās, ka citiem tā nepatīk. Bieži vien tie sarunājas savā starpā vai spēlē spēles, kamēr mūsu skolotāja cenšas mūs mācīt. Diemžēl dažreiz es visā tajā piedalos.

Kādu nedēļu mēs uzvedāmies sliktāk nekā parasti, un, kad stunda bija galā, mūsu skolotāja bija novesta līdz asarām, jo neviens neklausījās viņas stundā. Kad mēs izgājām no klases, es jutos slikti.

Nākamajā svētdienā mūsu skolotāja paskaidroja, ka viņa iepriekšējā nedēļā daudz lūdza Dievu, meklējot vadību, un tā nu notika, ka viņa gribēja mums parādīt Baznīcas filmu. Viņa sāka rādīt filmu, kas bija par Jēzus Kristus dzīvi un brīnumiem, kurus Viņš paveica.

Kad es tajā vakarā domāju par filmu, es sajutos savādāk. Pēkšņi es aptvēru, ka sajūtu Garu vairāk nekā jebkad agrāk. Tajā pat mirklī es nolēmu, ka gribu veikt izmaiņas savā dzīvē, lai būtu līdzīgāks Glābējam, un es sapratu, ka tās dienas pieredze Svētdienas skolā bija spēcīgi stiprinājusi manu liecību. Es esmu tik pateicīgs par savu Svētdienas skolas skolotāju un visu, ko viņa dara mūsu klases labā katru nedēļu.

Apmeklējuma mācība — svēts uzdevums

Lūdziet un studējiet šo materiālu, piemērotā brīdī apspriežot to ar māsām, kuras apmeklējat. Uz dodiet jautājumus, kas palīdz jums stiprināt māsas, kuras apmeklējat, un padara Palīdzības biedrību par aktīvu jūsu dzīves sastāvdaļu.

Ticība, Ģimene, Palīdzība

Mums kā apmeklējotām māsām ir svarīga garīga misija, kas ir jāizpilda. „Bīskaps, kas ir ordinēts bīskapijas gans, iespējams, nevar pārraudzīt visas Tā Kunga avis vienlaicīgi. Viņš ir atkarīgs no iedvesmotām apmeklējotām māsām, no viņu palīdzības.”¹ Kad ir jāizlemj, kuru vajadzētu nozīmēt rūpēties par katru māsu, būtiski ir meklēt un saņemt atklāsmi.

Iedvesma sākas, kad Palīdzības biedrības prezidijs rūpīgās lūgšanās apspriež atsevišķu cilvēku un ģimeņu vajadzības. Tad, ar bīskapa piekrišanu, Palīdzības biedrības prezidijs dod uzdevumu tādā veidā, kas palīdz māsām saprast, ka apmeklējuma mācība ir svarīgs garīgs pienākums.²

Apmeklējotās māsas no visas sirds iepazīst un iemīl katru māsu, palīdz viņai stiprināt viņas ticību, un kalpo tai, kad tas ir nepieciešams. Apmeklējotās māsas meklē personīgu iedvesmu, lai zinātu, kā atsaukties uz katras māsas, kuras viņa apmeklē, garīgām un laicīgām vajadzībām.³

„Apmeklējuma mācība kļūst par Tā Kunga darbu, kad mēs

koncentrējamies uz cilvēkiem, nevis skaitļiem. Patiesībā, apmeklējuma mācība nekad nav pabeigta. Tā vairāk ir kā dzīves veids, nevis kā uzdevums.”⁴

No Svētajiem Rakstiem

Mateja 22:36–40; Jāņa 13:34–35;
Almas 37:6–7

No mūsu vēstures

Elīza R. Snova, Palīdzības biedrības otrā vispārējā prezidente, mācīja: „Es uzskatu apmeklējotās māsas amatu par augstu un svētu amatu.” Viņa mācīja apmeklējotās māsas, pirms tās apmeklēja mājas, „būt piepildītām ar Dieva, gudrības, pazemības un mīlestības Garu”, tā lai viņas varētu saskatīt un apmierināt garīgās, kā arī laicīgās vajadzības. Viņa teica: „Jūs varētu just, ka ir jāsaka mierinājuma vārdi, un, ja jūs atrodat kādu māsu nomāktu, tad sasildiet viņu ar savu sirds siltumu, tāpat kā jūs sasildāt bērnu, piekļaujot to pie krūts.”⁵

Kad mēs iesim uz priekšu ticībā, kā to darīja agrīnās Palīdzības

biedrības māsas, ar mums būs Svētais Gars, un mēs būsīm iedvesmotas, lai zinātu, kā palīdzēt katrai māsai, kuru mēs apmeklējam. „Meklēsim gudrību varas vietā”, sacīja māsa Snova, „un [mums] būs visa vara, lai [mēs] iegūtu gudrību.”⁶

ATSAUCES

1. Džūlija B. Beka, „Relief Society: A Sacred Work”, *Liahona*, 2009. g. nov., 114. lpp.
2. Skat. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5; 9.5.2.
3. Skat. *Handbook 2*, 9.5.1.
4. Džūlija B. Beka, *Liahona*, 2009. g. nov., 114. lpp.
5. Elīza Snova, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 108. lpp.
6. Elīza Snova, *Daughters in My Kingdom*, 45.–46. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Kā es varu pilnveidot savas spējas pildīt savu svarīgo pienākumu — būt par apmeklējotā māsai?
2. Kā es, apmeklējotā māsa, varu palīdzēt citām māsām pildīt viņu pienākumu — būt par apmeklējotā māsai?

Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org.